

Vancouveri Levél

37. Évfolyam

60. Beszámoló

2001 karácsony

Az előbbi beszámolóba nem fért be minden kép, ezért ide fog kerülni pár belőlük

28 fokal hideg volt aznap. Persze mint tartalakosoknak nekünk nem jutott meleg ruha de minden civil ruhát le kellett adni. A politikai tiszt (rendkívül intelligens s józan ember) amikor ezt meglátta vissza küldött bennünket a raktárba s mindenkinek minden meleg holmiját fel kellett vennie, nehogy megfázzunk. Ez a tiszt egy óra hosszat könyörgött az egyik katonának hogy ne tagadja meg az eskü tételt, csak legyen ott s tartsa csukva a száját így a kecske is jól lakik és a káposzta is megmarad. Voltak ott is rendes emberek.

Tavaly a karácsonyi levelek légitóstan 4-5 hét alatt értek ide Magyarországról. Ezek a mostani

beszámolok december 14 én lesznek feladva.

A tavasszal átmentem egy reiki mester barátomhoz akinek egyik veséje leállt. 6 órás reiki kezelést kapott "váltott lovakkal" vagyis jöttek, mentek a reikisek Mikor én mentem, nem találtam meg a házat mert mint kisült a ház melletti magas bokrokat kivágták ami megváltoztatta a ház kinézetét. Túlszaladtam a házon, odébb parkoltam és gyalog jöttem vissza keresni a házat. A teljesen forgalom nélküli utcában az út kereszteződésnél egy autó megállt. A vezető csak bámul rám. Egyszer csak kiszól az ablakon: "George?". Kérdeztem: "ki vagy?" Az egyik egyetemista diákom ezelőtt 20 éve Ujfundlandban mint tehnikus nálam dolgozott. Később Torontóban élt, de elvett egy vancouveri lányt és most itt vannak a film szakmában. Azonnal meghívtak vacsorára és megnézni ahol dolgoznak a saját vállalatuknál. Én ha megtalálom a házat egyből akkor ez a találka nem jön létre soha, no meg ha ők pont nem akkor jönnek házat nézni a környéken. Dehát nálam az ilyen esetek megszokott dolgok.

59-es Beszámolóban említett helyek

Chang Jiang folyó = Yangtze a beszámolóban

Ez az esztendő is élményekben dús volt, persze a legjelentősebb a kínai utam, ami külön van leírva.

Tavaly karácsonykor életemben először beszéltem telefonon 8 éves unokámmal, akit még soha nem láttam.

Tavaly egy levél érkezett a kanadai postától amiben minden megjegyzés nélkül egy felbontott ajánlott levél boríték aputól portuláka magokkal Ujfundlandba címezve. Apu 1967 ben halt meg, én 1989 ben költöztem át Kanada másik oldalára. Hogy miként került ki ez a boríték a házamból és miként én ezt nem értem, de a kanadai póstára vall, hogy egy másik tartományban kinyomozták a címemet s oda küldték.

Öregszem, elfelejtettem fizetni a benzinért úgy futottak utánam hogy fizessek.

A hideg idő eszembe juttatta amikor 1956 -ban behívtak tartalékos kiképzésre február elején. Minusz

Az idén vettem egy digitális fényképező gépet. Nagyon bántott a lelkiismeret, mert ha van egy tökéletes fényképezőgépem akkor minek egy másik? Azóta a régi gépet csak akkor használom ha utazom, és ha több mint 120 képet akarok készíteni, mert a digitálissal csak ennyit tudok egyszerre csinálni, megteled a disk és le kell tölteni egy komputerra amit itthon tudok egyenlőre megcsinálni, de lehet hogy Pesten is meg fogom tudni oldani ezt valahol.

Évekig ellenálltam a kísértésnek hogy mobil telefont vegyek. Tavaly vettem, és azóta nehezen tudom elképzelni miként voltam meg nélküle. Ha elmegyek hazúlról akkor átkapcsolom a mobil számomra, így elérhető vagyok mindég és nem kell senkinek megtanulnia a mobil telefonom számát. Egyik alkalommal átmentem észak Vancouverba és megbeszéltem Gábor barátommal hogy találkozunk egy kávézóban. Azt mondta amint lejövök a hídról jobb kézre lesz a hely és ő az ablaknál fog ülni és vár rám. Ekkor még új volt a mobil telefonom de velem volt úgy mint Gábornál az övé. Telefonáltam hogy nem találom. Hiába mondom az utca neveket ahol vagyok Gábor számára ismeretlen minden. Végül is a lakásán találkoztunk, vacsora után megkérdezi Gábor: "melyik hídon jöttél át"? Két hid van a tenger öblön át, én a keletin mentem ő meg a nyugati hídnál várt. Azóta sokszor segített a telefon ha elvesztem valahol. Nehéz elképzelni miként voltam meg nélküle 70 évig.

A nyáron it volt két hétre Pestről Noémi, reiki-mester tanítványom. Megmutattam neki sok érdekeset itt, de két hét nem elég arra hogy eleget lásson az ember. Talán a leg jelentősebb az volt hogy elmentünk vad vizi evezésre a Thomson folyóra. Noémi az első napokban nem vezetett, figyelte merre megyünk. Pár nap múlva úgy vezetett mintha örökké itt élt volna. Ahol már egyszer járt oda mindég vissza talált nem úgy mint én a vén fejemmel!!

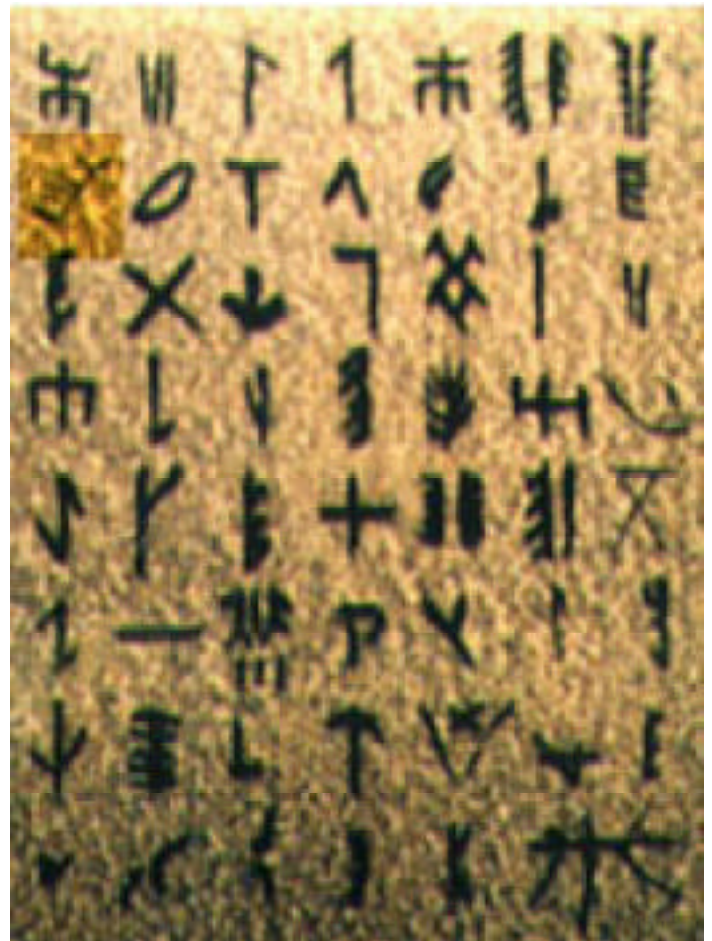
Sajnos nagyon hamar eltelt az ittléte ideje. Nagyon jó volt hogy nem kellett vezetni, mert most már kezdem utálni az esős éjszakai vezetést.

A Szeptember 11. -i terror cslekmények örökre megváltoztatták az életünket.

Nyakra főre bocsájtják el az embereket a vállalatok mert nincsen új megrendelés. Rengeteg üzlet megszűnt és mivel az állami bevétel is csökkent ezért sok egészségügyi dologért fizetni kell ami eddig ingyenes volt. Hogy ha ez nem volt elég, volt feleségem Pat megkérvényezte az egyik nyugdíjam felét, amit meg is adtak neki. Hogy mi lesz azt nem tudom, a nyáron hazamegyek még utoljára aztán ha a lotton nem nyerek többet nem utazok.

A tavasszal egy komputer tanfolyamon megtanultam a Dreamweaver programot és újjá alakítottam a honlapomat: <http://www3.telus.net/gdraskoy/> Mióta fent van, három év alatt 6600-an látogatták a lapot.

Kellemes karácsonyi ünnepeket kívánok

6,000 éves kötábla rovas írással.

kinai képek:

http://www3.telus.net/gdraskoy/Photography/China_album/index.htm